

CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובעת Yehudit Beatrix Turnheim

בעניין חשבונו של Leo Neuburger

מס' תביעה: 150097/ES

גובה המענק: 15,500.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעתה של יהודית ביאטריקס טורנהיים, מבית נויבורגר, (להלן "התובעת") לחשבון שפורסם על שם Leo Neuburger (להלן "בעל החשבון") בבנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").

כל המענקים מתפרסמים. במידה שהתובעת לא דרשה חיסיון לגבי תביעתה, כמו במקרה דנן, שמו של הבנק בלבד נשמר חסוי.

מידע שהוגש על ידי התובעת

התובעת הגישה טופס תביעה בו זיהתה את בעל החשבון כדודה מצד אביה, ליאו נויבורגר, אשר נולד ב- 1899 בגרמניה, כנראה שב- Altenstadt an der Iller. התובעת ציינה שדודה היה נשוי פעמיים, אבל היא לא זוכרת את השם של אישתו הראשונה. התובעת ציינה שדודה, שהיה יהודי, היה איש עסקים והתגורר במשך תקופה מסוימת ב- Göppingen, גרמניה. התובעת ציינה שאביה, היינריך נויבורגר, ודוד נוסף, איזידור נויבורגר, התגוררו ב- Altenstadt an der Iller, מקום בו היה ממוקם העסק המשפחתי. התובעת הוסיפה שאישתו של דודה נפטרה ב- 1934 וב- 1939 דודה ברח מגרמניה למונטווידיאו, אורוגוואי. התובעת ציינה שדודה נשא שנית למרתה נויבורגר ב- 1946, אבל לא נולדו להם ילדים. התובעת הוסיפה שדודה נפטר בערך ב- 1965 ושכמה שנים אחר כך אישתו מרתה נפטרה. כמו כן, התובעת ציינה שהיא הינה היורשת היחידה של דודה מצד אביה, מפני שאביה נפטר ב- 1968. התובעת הגישה את תעודת הלידה שלה, בה צוין ששם הנעורים שלה הוא יהודית ביאטריקס נויבורגר, שהיא נולדה ב- 5 בדצמבר 1934 ב- Ulm, גרמניה, ושהוריה, היינריך ויוהנה נויבורגר התגוררו ב- Altenstadt an der Iller.

מידע זמין ברשומות הבנק

רשומות הבנק כוללות רשימת כספות שהיו בבעלות אזרחים גרמנים, אשר נפתחו בין ה- 1 בינואר 1933 וה- 31 באוגוסט 1933. לפי רשומות אלה, בעל החשבון היה Leo Neuburger, אשר התגורר ב- Göppingen, גרמניה. לפי רשומות הבנק, לבעל החשבון היתה כספת.

רשומות הבנק לא מראות מתי נסגר החשבון או מה היה שווי של החשבון הנדון.

המבקרים שחקרו את הבנק הזה כדי לזהות חשבונות בבעלות קורבנות רדיפות הנאצים, לפי ההוראות שקבלו מהוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") לא מצאו את החשבון הזה במערכת של החשבונות הפתוחים של הבנק, ועל כן הניחו שהחשבון נסגר. מבקרים אלה ציינו שלא מצאו עדות לפעילות בחשבון האמור לאחר 1945. אין הוכחות ברשומות הבנק כי בעל החשבון או יורשיו סגרו את החשבון וקבלו את היתרה.

בדיקת ה- CRT

זיהוי בעל החשבון

שמו, עיר וארץ מגוריו של דודה מצד אבי התובעת מתאמים לשם, לעיר ולארץ המגורים שפורסמו לגבי בעל החשבון.

ה- CRT מציין שהשם Leo Neuburger מופיע פעם אחת בלבד ברשימה שפורסמה בפברואר 2001 ובה מופיעים החשבונות שלגביהם ICEP קבעה שהם שייכים באופן קרוב לוודאי או אפשרי לקורבנות רדיפות הנאצים (להלן "רשימת ICEP"). ה- CRT מציין שהתובעת הגישה את תעודת הלידה שלה, בה צוין ששם הנעורים שלה הוא יהודית נויבורגר, ושהוריה, היינריך ויוהנה נויבורגר, התגוררו ב- Altenstadt an der Iller, מקום הנמצא כ- 17 ק"מ מ- Göppingen, שהוא מקום המגורים של בעל החשבון לפי רשומות הבנק, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שקרובי המשפחה של התובעת נקראו באותו שם והתגוררו באותו אזור שמופיעים ברשומות הבנק לגבי לבעל החשבון, וכל המידע האמור תומך באופן סביר באפשרות שהתובעת היא קרובת משפחה של בעל החשבון, כפי שציינה בטופס התביעה.

כמו כן, ה- CRT מציין שלא מצא תביעות נוספות לחשבון זה. בהתבסס על כל האמור לעיל, הכרעתו של ה- CRT היא שהתובעת זיהתה באופן סביר את בעל החשבון.

מעמד של בעל החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובעת הוכיחה באופן סביר שבעל החשבון היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובעת ציינה שבעל החשבון היה יהודי ושברח מגרמניה לאורוגוואי ב- 1939.

הקשר המשפחתי של התובעת עם בעל החשבון

התובעת הוכיחה באופן סביר שבעל החשבון היה קרוב משפחה כאשר מסרה מידע ספציפי ומסמכים המוכיחים שבעל החשבון היה דודה מצד אבי התובעת. מסמכים אלה כוללים את תעודת הלידה של התובעת, בה צוין ששם הנעורים שלה הוא יהודית נויבורגר, ושהוריה, היינריך ויוהנה נויבורגר, התגוררו ב- Altenstadt an der Iller, מקום הנמצא כ- 17 ק"מ מ- Göppingen, שהוא מקום המגורים של בעל החשבון לפי רשומות הבנק, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שקרובי המשפחה של התובעת נקראו באותו שם והתגוררו באותו אזור שמופיעים ברשומות הבנק לגבי לבעל החשבון, וכל המידע האמור תומך באופן סביר באפשרות שהתובעת היא קרובת משפחה של בעל החשבון, כפי שציינה בטופס התביעה.

אין כל מידע לפיו לבעל החשבון יורשים נוספים בחיים.

בעניין תשלום יתרת החשבון

מכוון שבעל החשבון ברח מגרמניה ב-1939; מכוון שאין ראיה שהיתרה בחשבון שולמה לבעל החשבון או ליורשיו ואין ראיה לתאריך סגירת החשבון; מכוון שבעל החשבון או יורשיו לא יכלו לקבל מידע מן הבנק אודות החשבון לאחר מלחמת העולם השנייה בשל הנוהג בבנקים השווייצרים להימנע מלמסור מידע או למסור מידע שגוי בנוגע לחשבון בתגובה לבקשת מידע על ידי בעלי חשבונות, זאת בשל חשש מחבות כפולה; ומכוון שניתן ליישם את חזקות (ח) ו- (י) שבסעיף 28 של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין") (ראה נספח א'), הכרעתו של ה-CRT היא כי סביר שהיתרה בחשבון לא נתקבלה על ידי בעל החשבון או יורשיו. בהתבסס על התקדימים וסדרי הדין, מפעיל ה-CRT מספר הנחות על מנת לקבוע אם בעלי החשבונות או יורשיהם קבלו את היתרה שבחשבונות.

הבסיס למענק

ה-CRT קבע כי ראוי לפסוק מענק לטובת התובעת. ראשית, התביעה הינה קבילה בהתאם לקריטריונים המפורטים בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובעת הוכיחה כי סביר שבעל החשבון היה דודה, וקירבה זו מצדיקה את המענק. שלישית, ה-CRT קבע כי סביר שבעל החשבון או יורשיו לא קבלו בעבר את היתרה שבחשבון הנדון.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעל החשבון היתה כספת. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר השווי בחשבון אינו ידוע, כמו במקרה דנן, חישוב השווי הנוכחי נעשה בעזרת השווי הממוצע של חשבון מאותו סוג בשנת 1945. לפי חקירת ICEP, בשנת 1945 השווי הממוצע של חשבון מסוג כספת היה 1,240.00 פרנקים שווייצרים. השווי הנוכחי של סכום זה נקבע על ידי הכפלתו במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 131(1) של סדרי הדין, ולכן הסכום הסופי של המענק הוא 15,500.00 פרנקים שווייצרים.

הקף המענק

תשומת לב התובעת לכך, כי בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה-CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעתה כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתה לתבוע. חקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שווייצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה-CRT מאשר מענק זה לצורך אישורו של בית המשפט ותשלום על ידי הממונים המיוחדים.